

РЕШЕНИЕ

№ 3802

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1458** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ .

Образувано е по жалба на А. О. Ф. от [населено място] срещу Решение № 49/09.01.2020 г. на председателя на Пазарджишкия окръжен съд.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди се, че липсват предпоставки по чл. 37 от ЗДОИ за постановяване на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, както и при постановяването му не е изпълнено изискването на закона за правно и фактическо мотивиране на отказа. Възразява се също така, че поисканата информация по всички точки от заявлението е служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като събирането и съхраняването ѝ е във връзка с дейността на съдебната администрация. Жалбоподателят счита, че дори да се приеме, че Окръжен съд – Пазарджик не разполага с исканата информация в нейната цялост, то е недопустимо да се приеме , че задълженият субект не разполага с информацията по поне една от общо 56 точки, като в такъв случай негово законоустановено задължение е да предостави наличната информация, като изрично посочи тази, която не съхранява. Твърди се още, че е налице противоречие в мотивите на отказа, тъй като от една страна се сочи, че „информацията фактически не се намира при органа”, а от друга страна се указва, че заявителят сам може да събере търсената информация онлайн на

сайта на съда, на който се публикуват актовете на съдилищата. Според жалбоподателят всяка информация, която отговаря на изискванията на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, независимо дали съществува материализирана в самостоятелен носител или съществува в няколко различни носители и за да се предостави следва да се обобщи, е дължима. Възражава се също така, че задълженият субект е следвало да укаже на заявителя недвусмислено и изрично кои части от заявлението са неясни за органа и какви уточнения е необходимо да се направят, за да може последният да изпълни задължението си, нещо, което ответникът не е направил с изпратеното определение № 49/23.12.2019 г. Претендира се от съда да отмени решението и да върне преписката за ново произнасяне, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД – П., редовно призован, в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. В приложени по делото писмени бележки оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, както и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 11801/23.12.2019 г., подадено до председателя на Окръжен съд - Пазарджик, А. О. Ф. е поискал достъп до обществена информация, на електронен носител, а именно: „1. Какъв е броят на образуваните дела за трудова злополука за всяка от годините в периода 2009 г. – 2018 г.?; 2. Каква е средната продължителност на делата за трудова злополука, образувани през всяка от годините в периода 2009 г. – 2018 г.?; 3. Какъв е средният размер на обезщетенията за имуществени вреди, присъждани от съда по делата за трудова злополука, образувани през всяка от годините в периода 2009 – 2018 г.?; 4. Какъв е средният размер на обезщетенията за неимуществени вреди, присъждани от съда по делата за трудова злополука, образувани през всяка от годините в периода 2009 – 2018 г.?; 5. Какъв е броят на образуваните дела за домашно насилие за всяка от годините в периода 2009 г. – 2018 г.?; 6. Каква е средната продължителност на образуваните делата за домашно насилие за всяка от годините в периода 2009 г. – 2018 г.?; 7. Какъв е средният размер на обезщетенията за неимуществени вреди, присъждани от съда, по образуваните дела за домашно насилие за всяка от годините в периода 2009 – 2018 г.?; 8. Какъв е средният размер на обезщетенията за имуществени вреди, присъждани от съда, по образуваните дела за домашно насилие за всяка от годините в периода 2009 – 2018 г.?; 9. Какъв е броят на образуваните дела за обида за всяка от годините в периода 2009 г. – 2018 г.?; 10. Каква е средната продължителност на образуваните делата за обида за всяка от годините в периода 2009 г. – 2018 г.?; 11. Какъв е средният размер на обезщетенията за неимуществени вреди, присъждани от съда, по образуваните дела за обида за всяка от годините в периода 2009 – 2018 г.?; 12. Какъв е средният размер на обезщетенията за имуществени вреди, присъждани от съда, по образуваните дела за обида за всяка от годините в периода 2009 – 2018 г.?; 13. Какъв е броят на образуваните дела за клевета за всяка от годините в периода 2009 г. – 2018 г.?; 14. Каква е средната продължителност на образуваните делата за клевета за всяка от годините в периода 2009 г. – 2018 г.?; 15. Какъв е средният размер на обезщетенията

Във връзка с така подаденото заявление за достъп до обществена информация с определение № 49/23.12.2019 г. председателят на Окръжен съд – Пазарджик е предоставил 30-дневен срок на заявителя за отстраняване на констатирани недостатъци на заявлението. В определението задълженият субект е приел, че в заявлението не е описана точно исканата информация, като заявителят не е посочил по разбираем начин за кои производства точно се иска информация, предвид на това, че част от посочените дела се разглеждат от окръжен съд като въззивна инстанция, друга част като първоинстанционни, а част от делата не са подсъдни на окръжен съд, поради което заявителят следва да направи подробно разграничение при съобразяване на този критерий. Посочено е още, че такава конкретизация трябва да се направи и по отношение на въпросите за средния размер на обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди, както и че заявителят следва да потвърди искането си за отговор на въпроси под № № 1, 2, 5, 6, 9, 10, 13, 14, 25, 26, 41, 42, тъй като исканата информация е публично достъпна на сайта на Окръжен съд – Пазарджик. В изпълнение на цитираното определение с писмо вх. № 111/06.01.2020 г. А. Ф. е направил следните уточнения: „1. Моля на въпросите в гореописаното заявление да предоставите отговори както за първоинстанционните дела, така и за въззивните. 2. Искането за предоставяне на информация по т. 1, 2, 5, 6, 9, 10, 13, 14, 25, 26, 41, 42 се поддържа.” В писмото са направени и следните допълнителни уточнения: „3. По въпросите от т. 1 до т. 4 под „дела за трудова злополука” се имат предвид делата за обезщетение на неимуществени и имуществени вреди /заедно и поотделно/. 4. Въпросите по т. 9 – 16 се отнасят и до гражданските, и до наказателните дела с посочения предмет. 5. Въпросите по т. 17 – 36 се отнасят до делата, образувани по реда на ЗОДОВ. 6. Въпросите по т. 41 – 44 се отнасят едновременно до граждански и до наказателни дела. 7. Въпросите по т. 45 – 48 се отнасят едновременно до лека, средна и тежка телесна повреда по смисъла на Наказателния кодекс, като се интересувам и от гражданските, и от наказателните процеси. 8. Въпросите по т. 49 – 52 се отнасят до дела с предмет чл. 153 от Наказателния кодекс.”

С решение № 49/09.01.2020 г. председателят на Окръжен съд - Пазарджик е отказал достъп до поисканата от А. Ф. обществена информация със заявление вх. № 11801/23.12.2019 г. Отказът е мотивиран с липсата на предпоставка по чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като съдът не събира и не съхранява исканата от заявителя информация, като например относно средният размер на присъдени обезщетения за имуществени и неимуществени вреди по дела с различен предмет, както и че за да предостави достъп обществената информация следва да е налична, а не да се създава по повод на направено искане чрез изготвяне на справки и то за период от 9 години. В мотивите е посочено още, че в заявлението за достъп се иска информация и относно дела с неясен за съда предмет – например „отправяне на заплаха”, „нанасяне на побой”, каквито деяния няма инкриминирани в Наказателния кодекс, както и че заявителят сам може да събере необходимата информация, тъй като актовете на съдилищата се публикуват на интернет страниците на съответния съд, съгласно чл. 64 от Закона за съдебната власт /ЗСВл/.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ е издаден от компетентен административен орган – председател на Окръжен съд – Пазарджик, „задължен субект” по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Съдържанието на постановения изричен отказ съответства и на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Доколкото в оспореното решение се сочи, че „съдът не събира и не съхранява исканата от заявителя информация” и същата „трябва да е налична, а не да се създава по повод направено искане чрез изготвяне на справка и то за период от девет години”, то съдът намира, че именно с това обстоятелство ответникът е мотивирал отказа си, като по съществуващото си същият е приел, че липсват предпоставките, визирани в чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ. При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, и които да мотивират неговата отмяна.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че оспореният отказ е постановен и в съответствие с приложимите материално-правни норми и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност. Легалната дефиницията на понятието „обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. В тази връзка следва да се има предвид, че по отношение и на двата вида обществена информация, за да бъде предоставена тя трябва да е налична в поискания обем, структурен вид и съдържание, което означава, че ако става въпрос за официална обществена информация, тя трябва точно да се съдържа във вече издаден акт на съответния държавен орган или орган на местно самоуправление при осъществяване на неговите правомощия, а ако се търси служебна информация, трябва вече да е събрана и съхранена, без да е необходимо във връзка с предоставянето ѝ да се извършват допълнителни действия по систематизирането ѝ, т. е. за е налице задължение за предоставяне на обществена информация, то същата следва да е налична. В конкретния случай, видно от съдържанието на заявление вх. № 11801/23.12.2019 г., искането на жалбоподателят се отнася, както и правилно е приел задълженият субект, до статистически данни относно брой на постъпили в периода 2009 г. до 2018 г. дела от различни видове, средният размер на присъдени по тях обезщетения за имуществени и неимуществени вреди, както и продължителността на водените процеси. Така поисканата от жалбоподателя

обществена информация представлява предоставяне на една обобщена информация за период от 9 години, която не съществува във вида, в който се иска, а следва да се създаде, като бъде статистически обработена за целите на предоставянето ѝ.

Тази информация не е налична в искания вид, а следва да бъде предмет на допълнително издирване, систематизиране и обобщаване, за да бъде изготвена от задължения субект и предоставена на заявителя. В случая исканата информация от жалбоподателя следва да бъде нарочно създадена от ответника, за да бъде удовлетворено искането, което обаче е извън целта на ЗДОИ. Самият закон също така не възлага задължение за субектите по чл. 3 от ЗДОИ тази информация да бъде статистически обработвана. За да се предостави достъп до обществена информация същата следва да е налична, какъвто безспорно не е разглеждания случай, поради и което отказът за предоставяне на информация по заявление вх. № 11801/23.12.2019 г. е законосъобразен. Следва да се има предвид също така, че в процесния случай не се касае за обществена информация, а за статистическо обработване на публична информация – постановени съдебни решения от Окръжен съд – Пазарджик по различни видове дела за един продължителен период от време, които, както и правилно е посочено от ответника в оспорения акт, са обществено достъпни на интернет страницата на съда, съгласно чл. 64 от ЗСВл.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. О. Ф. от [населено място] срещу Решение № 49/09.01.2020 г. на председателя на Пазарджишкия окръжен съд, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

